

naturfredningsbestræbelserne varetager (rekreative behov, landskabsæstetiske og videnskabeligt-pædagogiske behov), og som ikke samtidig udelukker anden anvendelse inden for området, dyrkning, kommunikationsmidler osv.

D. Forslaget til lov om *by- og landzoner* kan — med hjemmel i forslaget § 1, sidste led, og underbygget af bestemmelserne i forslaget § 9 og § 11, jfr. ovenfor — medvirke til at holde arealer fri for bymæssig bebyggelse og medvirke til at gennemføre fredningsmyndighedernes intentioner, bl. a. fordi der ikke vil være sket præjudicerende bebyggelse eller overgang til anden anvendelse.

Herudover må fredningsmyndighederne selv ved *fredninger* eller *ejendomserhvervelser* eller administrationen af naturfredningslovens *byggelinjer* foretage de nødvendige *yderligere* sikringer (ud over landzonebeskyttelsen) af de særlige fredningsmæssige eller rekreative hensyn.

Som baggrund for denne naturfredningsvirksomhed og for fredningsmyndighedernes aktivitet i øvrigt findes *fredningsplanlægningen*. I Naturfredningskommissionens betænkning side 92 anføres herom:

„Den (fredningsplanlægningen) skal danne grundlag for den naturfredningsmæssige ekspertise, som må stilles til rådighed for de bebyggelsesregulerende myndigheder ; den er en forudsætning for udpegning og praktisk gennemførelse af naturparker ; og den vil indgå i de nævnte ordninger vedrørende forskellige former for anlægsvirksomhed i det åbne land.“

E. Forslaget til lov om by- og landzoner har søgt at udnytte det foreliggende administrationssystem på følgende måde:

- a) *Afgrænsningen* af den bymæssige bebyggelse (d. v. s. byzonen) og af sommerhusområder sker ifølge forslaget § 2, stk. 1, nr. 3 og 4, og § 2, stk. 2, ved hjælp af plantyper, som tilgodeser de kommunale hensyn og den kommunale planlægning (*bygningsvedtægter og byplanvedtægter*), dog således, at den deraf følgende afgrænsning af byzonen skal godkendes af boligministeriet.
- b) *Afgrænsningen* af den bymæssige bebyggelse (d. v. s. byzonen) sker ifølge for-

slagets § 2, stk. 1, nr. 2, jfr. § 21, ved større bysamfund i form af *byudviklingsplaner* udarbejdet af byudviklingsudvalg og godkendt af en central myndighed, byplannævnet.

- c) Uden for de under a) og b) nævnte grænser for byzonerne, nemlig landzonerne (forslagets § 2, stk. 2) *administreres* landzonebestemmelserne af regionale myndigheder, *amtsråd* eller *byudviklingsudvalg*, og ikke af de lokale kommunalbestyrelser.

F. Denne planlægningsmæssige og administrative *opbygning* giver mulighed for en effektiv tilrettelægning af *samarbejdet* mellem på den ene side kulturministeriet og de 14 fredningsplanudvalg og på den anden side boligministeriet, byplannævnet, amtsrådene og byudviklingsudvalgene.

Ved opbygningen af samarbejdssystemet og -linjerne har man sikret *mulighederne* for ved afgrænsningen af by- og landzone og ved administrationen af landzonebestemmelserne at *tilgodese de fredningsmæssige hensyn*.

Det gælder 1) godkendelsen af grænsen mellem by- og landzoner, 2) tilrettelæggelsen af administrationen af landzonebestemmelserne og 3) behandlingen af klager over konkrete afgørelser.

II. *Systemet for afvejningen indbyrdes af bebyggelsehensyn og naturfredningshensyn.*

Allerede under de *gældende love* (byreguleringslov, byplanlov, landsbyggelov og naturfredningslov) har der været et samarbejde både mellem kulturministeriet og boligministeriet og mellem de under disse ministerier hørende lokale myndigheder.

A. Særligt om *zonedragningen*.

Kulturministeriet og boligministeriet har departementalt nær kontakt, og kulturministeriet er desuden ved en observatør repræsenteret i byplannævnet.

I de fleste byudviklingsudvalg er der en repræsentant for kulturministeriet, og desuden er en del *byudviklingsudvalgsformænd* tillige fredningsplanudvalgsformænd. I fredningsplanudvalgene er der en repræsentation for boligministeriet (den kommitterede i byplansager), og i et vist omfang er medlemmer af et byudviklingsudvalg tillige med-